

متن پرسش

۱- آیا کسانی که سبک خوابند و با کوچکترین صدایی بلند میشوند، تعلق نفسشان به بدنشان زیادست یا نه؟ اگر نه، چرا سریع به بدن برمیگردند؟ ۲- طبق صفحه ۳۱۰ خویشتن پنهان، آیا نفس نازله ی روح است؟ چه طور؟ اگر بله، آیا نفس درباره روح صعود میکند؟ ۳- گاهی اوقات هنگام خواب نوار قرآن روشن میکنم تا آرام بخوابم. آنموقع صدا برایم یکنواخت بود طوریکه قبلانمیفهمیدم چه وقت خوابم می برد. ولی به تازگی درست لحظه ای که میخواهد خوابم ببرد صدا برایم بلند میشود و به همین واسطه بیدار مشوم دوباره روح به بدنم برمیگردد. علت چیست؟ ۴- شدت وجودی با شدت تجلی با شدت ظهور چه فرقی باهم دارند؟ ۱- حدیث "شمار کسانی که در اثر نیکوکاری زنده میمانند، بیش از کسانیست که اندازه عمر معینشان عمر میکنند.." اگر کسی بدی کند عمرش کوتاه میشود و این اجل غیر حتمی سات. سؤال ایست که کسی که خوبی کند چه طور عمرش از اجل حتمی اش بیشتر میشود؟ ۲- مدتی بود که کلاس اخلاق میرفتم دعای اللهم عجل لولیک الفرج را بعد نمازها میخواندم و با خودم عهد کردم که بانام حرمی همکلام نشوم الا با استاد اخلاقم، و برای حاجتی چله زیارت عاشورا برداشتم. شبی ساعت ۱۰ و نیم که از جلسه دعای کمیل فامیلی برگسته بودم، خوابیدم و در خواب دیدم ساعت ۱۱ شب است و کسی که لباس عربی به تن دارد در بالای خانه مان نماز میخواند و در سجده است. از برادرزاده ام که آمده بود خانه مابخواید پرسیدم این کیست گفتم نمیدانم. به دلم افتاد امام زمان است. گفتم با او حرف بزنم که ندایی از طرف راستم گفت: تو که وعده کردی با هیچ مرد نامحرمی حرف نزنی جز با استاد اخلاق. جواب دادم استاد راهاکن. بعد ندایی از درونم گفت الان حاجتت را از امام بخواه ولی من گفتم چه طور از او بخواهم من که هیچ کاری برای ظهورش نکردم چه طور رویم میشود از او حاجت بخواهم. این بی چشم و رویی ست که کاربرایش نکردم حاجت هم بخواهم. گفتم صدایش کنم با چه واژه ای؟ آمدم بگویم آقا جان! فکر کردم این کلمه سبکی است و هیبت امام مانع شد. لذا فریاد زدم یا امام زمان! در اینحالت، دیدم ایشان همانطور که روبقبله نشستند با تمام صورت هم روبروی من هستند. و من مرتب این جمله رامیگفتم: آقا شرمندتم که کاری برات نکردم.... و ایشان هم بالبخندی ملیح به من نگاه میکردند من همانطور جمله قبل را تکرار میکردم که برادرم هم با من همصدا شد که آقابیا ماهیچ کاری بلد نیستیم آقابیا که ما هیچ نمیدانیم آقابیا که ما حتی غذا خوردن بلد نیستیم. و با تکرار بلند جملات قبل و حرفهای برادرم از خواب بیدار شدم... سؤال من اینست که ۱- با وجود نشانه هایی که در خواب گفتم باور کنم که او امام نبوده؟ چون شمادر کتاب خویشتن پنهان صفحه ۱۰۰ نوشته اید: در خواب دیدن امام در صورتی رؤیای صادقه است که انسان قبلا صورت امام را دیده باشد. ۲- اگر امام

نبوده، لطفا تعبیر خواب من را بفرمایید. ۳- چراگاهی اوقات عصرجمعه غم شیرینی دارد؟ ۴- آیا انسان بیهوش هم خواب میبیند؟ چرا؟ ۵- آیا در خواب که میترسیم و نفس سریع به بدن برمیگردد، اراده تکوینی نفس است؟ یا اراده خدا؟ ۶- آیا اراده خداتکوینی است یا تشریحی؟ اگر ایندو نیست پس چیست؟ ۷- اجنه که طی الارض دارند چرادرجه وجودی کمتر از انسان دارند؟ در کتاب جایگاه جن و شیطان چیز پیدانکردم. ۸- چرا در هنگام خستگی، باید خستگیمان از بین برود تا بعد خوابمان ببرد؟ ۹- نفس ناطقه من از چه زمانی به بدن من تعلق گرفته؟ آیا این تعلق به انتخاب و اراده تکوینی نفس بوده یا به اراده خدا؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- به صورت تکوینی نگران بدنشان هستند و نمی‌توانند راحت از آن جدا شوند. ۲- حقیقت نفس همان روح است و اگر درست سیر کند به حقیقتش که همان روح است بر می‌گردد. ۳- حساسیت‌هایی است که روح پیدا کرده است. ۴- شدت وجودی مربوط به درجه‌ی برتر وجود است و شدت تجلی یا ظهور، مربوط به شرایط ظهور وجود است. مثل آن که روح در چشم، شرایط ظهور بهتری دارد. ۱. کسی که خوبی کند، عمرش از اجل مسمايش بیشتر نمی‌شود بلکه به کمالی که برایش تقدیر شده می‌رسد. ۲. بنده تعبیر خواب نمی‌دانم. جواب سوالات بعدی را با خواندن کتاب‌های «آشتی با خدا» و «از برهان تا عرفان» و «جایگاه جن و شیطان و ملک» دنبال بفرمایید. موفق باشید.